

Nr 164.

Av herr **Wachtmeister m. fl.**, angående åtgärder till skydd för den inhemska produktionen och avsättningen av massa- och brännved m. m.

Under föregående år har förekommit import av såväl timmer som pappersved eller i en eller annan form förädlad virke av våra huvudträslag, tall och gran. Till vilka priser detta skett är icke bekantgjort, ej heller torde vara lätt därom få *exakta* uppgifter, då man svårigen kan begära, att vederbörande importör skall offentliggöra sina affärshemligheter. Ibland synas prisen ha varit jämnställda med (t. ex. vissa importörer av massaved) ibland avsevärt understigit marknadspriset inom landet (såsom t. ex. järnvägssliprar, plywoodtimmer, fönster och dörrar). Även brännved importeras till avsevärda kvantiteter, någon krona understigande stockholmspriset. Till vilka kvantiteter och priser importen emellertid ägt rum torde vara av mindre betydelse. Huvudsaken är det faktum, att den ägt rum och med säkerhet redan under detta år kommer att taga en betydande omfattning.

Att för enskilda motionärer göra en grundlig utredning av hithörande spörsmål torde ej låta sig göra; därtill är frågan allt för omfattande.

Nedanstående synpunkter böra emellertid redan nu framhållas.

Följande kvantiteter hava under år 1930 importerats:

Under tulltaxans rubrik 347, statistisk varuförtecknings nr 712 och 713, *arbetat timmer*, fur eller gran: 191,163 kubikmeter.

Under samma tulltaxenummer, stat. varuförteckning nr 722—741, omfattande olika slag av *sågade trävaror*: 60,101 kubikmeter.

Under tulltaxenummer 348, stat. varuförteckning nr 785, *dörrar*: 7,172 kg. 786, *fönster och fönsterkarmar*: 609 kg.

Importerade virkeskvantiteter överstiga således något 250,000 kubikmeter och förefalla ytligt sett icke vara av särdeles stor betydelse. Åtminstone bagatelliseras den av alla dem, som försvara importen ifråga. Men alldeles påtagligt verkar den prisnedsättande. Och därtill kommer en i dessa arbetslöshetens tider icke alldeles betydelselös minskad arbetsförtjänst, framgående av nedanstående beräkning.

I medeltal torde man kunna räkna med en hugglön av kr. 1:25 per kubikmeter. För körning tillägges kr. 1:25, vartill kommer arbete i samband med

transport kr. 0:50. Sammanlagt kr. 3:— . Nu gäller det 250,000 kubikmeter, vilket gör en minskad arbetsförtjänst med kr. 750,000:— i runt tal räknat. Därtill kommer i sågverk, fabriker och andra förädlingsställen förlorad arbetsförtjänst, detta dock givetvis endast berörande redan vid importen förädlad virke. Redan 1930 års virkesimport motsvarar sålunda c:a en miljon kronor i mistad arbetsförtjänst inom landet.

Låt vara, att denna summa icke ter sig så avsevärd nu, men säkerligen kommer den att växa år från år, om ej åtgärder i tid vidtagas för att hejda denna till vårt skogsrika land alldeles onödiga import. Har den en gång tagit fart på allvar och flera industrier börjat basera sig på importerat virke, blir det svårare att komma med restriktiva bestämmelser. De åtgärder, som skola vidtagas, böra därför göras så snart som möjligt.

Ett skäl mot import, som även torde böra framhållas, är följande: En firma, som importerar billigare än den köper upp sitt virke inom landet, kan i exportlandet utbjuda sin produkt till priser understigande deras, som basera sin produktion på inhemskt virke. De bidraga då till en allmän prissänkning i exportlandet. Ja, de faktiskt dumpa sina produkter, ett förfarande som de ju själva och med rätta klandra, då det utföres av andra staters virkesexportörer.

Det måste betraktas som ett statsintresse av rang, att import av trä under nuvarande depressions- och arbetslöshetstider över huvud taget icke kommer till stånd. Bland annat måste man observera, att statens skogar, framför allt i Norrland, i händelse att importen av timmer och massaved skulle taga stor omfattning, avsevärt komma att sjunka i värde. De medel, man torde kunna disponera mot denna import, synas koncentrera sig till importförbud eller tullar. Beträffande bränsleved kanske en fraktlindring i någon mån kan hava samma verkan som tull. Totalt importförbud torde möta handelspolitiska hinder. Tullar av avsevärd höjd, praktiskt taget omöjliggörande all import, (med undantag av sådan, som behöves för något speciellt behov och varvid priset spelar mindre roll) synas vara det effektivaste medlet till skydd för vår produktion av särskilt barrträdsvirke.

Ett omedelbart beslut om en tull av 4 kr. per kubikmeter, motsvarande c:a 1 kr. per 100 kg., å allt enligt nuvarande tulltaxa fritt virke av gran, fur eller björk skulle förvisso endast gagna den stora mängden av skogshushållare och arbetare, men på grund av bristande utredning vilja vi dock icke direkt föreslå denna tullsats. Som avsevärda importörer redan kontrakterats för 1931, häntydande på ytterligare stegring följande år, synes frågan icke kunna bli tillräckligt snabbt behandlad genom hänskjutande till nu arbetande tullkommitté, om icke särskilt understrykes ärendets brådskande natur. En skyndsam utredning är av nöden, på det 1932 års riksdag måtte kunna fatta beslut i frågan.

I anledning härav få vi således hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om skyndsamt utredning angående åtgärder till skydd för den inhemska produktionen och avsättningen av massa- och brännved, sågat virke och snickerier, allt företrädesvis berörande tall och gran, bok och björk.

Stockholm den 22 januari 1931.

<i>H. Lundström.</i>	<i>Thore Alströmer.</i>	<i>Axel Wachtmeister.</i>
<i>Emil Bengtsson.</i>	<i>Edvard Lithander.</i>	<i>P. S. Hedlund</i>
<i>Edvin Leffler.</i>	<i>John Jönsson,</i>	<i>i Häste.</i>
<i>Linus Andersson.</i>	<i>Boa.</i>	<i>P. Nilsson.</i>
<i>C. O. Johanson,</i>	<i>Ernst Aronson.</i>	<i>Arthur Gustafson</i>
<i>Huskvarna.</i>	<i>Nils Holmström.</i>	<i>i Kasenberg.</i>
<i>Ewald Lindmark.</i>	<i>Carl Larson</i>	<i>Cornelius Olsson.</i>
<i>Otto Järte.</i>	<i>i Tönnersa.</i>	<i>E. Eurén.</i>
<i>N. E. Nilsson.</i>	<i>G. A. Björkman.</i>	<i>Otto Johansson.</i>
	<i>Erik Laurén.</i>	<i>Nils Persson</i>
	<i>Albert Johansson.</i>	<i>i Grytterud.</i>
		<i>Bj. Holmgren.</i>
